

॥१७॥ तान्प्रसिद्धान्यान् अक्षान्मन्यमानः प्रागुल्लहते स्म इत्यन्वयः ॥ १८ ॥ यत्र सभायां तेऽमी ॥ १९ ॥ दुरोदरं द्यूतकारिणं ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥

संप्राप्तं तदिदं द्यूतं यत्तच्छकुनिबुद्धिजं ॥ न सभायां जयो वृत्तो नापि तत्र पराजयः ॥ १७ ॥ इह नो ग्लहमाना नाम धृतावज्जयाजयौ ॥ यान् स्मृतान् ग्लहते धोरां उच्छकु
निः कुरु संसदि ॥ १८ ॥ अक्षान् समन्यमानः प्राक् शरास्ते हि दुरासदाः ॥ यत्र ते बहवस्तात कौरवे याव्यवस्थिताः ॥ १९ ॥ सेनां दुरोदरं विद्धि शरानक्षान् विशांपते ॥
ग्लहं च सैंधवं राजंस्तत्र द्यूतस्य निश्चयः ॥ २० ॥ सैंधवे तु महद् द्यूतं समासक्तं परैः सह ॥ अत्र सर्वं महाराजत्यक्काजीवितमात्मनः ॥ २१ ॥ सैंधवस्यरणेरक्षां विधिव
त्कर्तुमर्हथ ॥ तत्र नो ग्लहमानानां ध्रुवौ जयपराजयौ ॥ २२ ॥ यत्र ते परमेष्वसायत्तारक्षंति सैंधवं ॥ तत्र गच्छ स्वयं शीघ्रं तांश्चरक्षस्वरक्षिणः ॥ २३ ॥ इहैव त्वह
मासिष्ये प्रेषयिष्यामि चापरान् ॥ निरोत्स्यामि च पंचालान्सहितान्पांडुसृजयैः ॥ २४ ॥ ततो दुर्योधनो गच्छ तूर्णमाचार्यशासनात् ॥ उद्यम्यात्मानमुग्राय कर्म
णे सपदानुगः ॥ २५ ॥ चक्ररक्षौ तु पांचाल्यौ युधामन्युत्तमौ जसौ ॥ बाल्येन सेनामभ्येत्य जग्मतुः सव्यसाचिनं ॥ २६ ॥ यौ तु पूर्वमहाराजवारितौ कृतवर्मणा ॥
प्रविष्टे त्वर्जुने राजंस्तव सैन्यं युयुत्सया ॥ २७ ॥ पार्श्वे भित्वा च मूंवीरौ प्रविष्टौ तव वाहिनीं ॥ पार्श्वे न सैन्यमायांतौ कुरुराजो ददर्श ह ॥ २८ ॥ ताभ्यां दुर्योधनः सार्ध
मकरोत्संख्यमुत्तमं ॥ त्वरितस्त्वरमाणाभ्यां भ्रातृभ्यां भारतो बली ॥ २९ ॥ तावेन मभ्यद्रवतामुभाबुधतकार्मुकौ ॥ महारथसमाख्यातौ क्षत्रियप्रवरौ युधि ॥
॥ ३० ॥ तमविध्य युधामन्युस्त्रिंशताकं कपत्रिभिः ॥ विंशत्या सारथिं चास्य चतुर्भिश्चतुरो हयान् ॥ ३१ ॥ दुर्योधनो युधामन्योर्ध्वजमेकेषुणाच्छिनत् ॥ एकेन का
र्मुकं चास्य चकर्त तनयस्तव ॥ ३२ ॥ सारथिं चास्य भले न रथनीडादपाहरत् ॥ ततो विध्यच्छरैस्तीक्ष्णैश्चतुर्भिश्चतुरो हयान् ॥ ३३ ॥ युधामन्युश्च संक्रुद्धः शरांस्त्रि
शतमाहवे ॥ व्यसृजत्तव पुत्रस्य त्वरमाणः स्तनांतरे ॥ ३४ ॥ तथोत्तमौ जाः संक्रुद्धः शरैर्हैमविभूषितैः ॥ अविध्यत्सारथिं चास्य प्राहिणोद्यमसादनं ॥ ३५ ॥ दु
र्योधनोऽपिराजेंद्रपांचाल्यस्योत्तमौ जसः ॥ जघान चतुरोस्याश्वानुभौतौ पाणिं सारथी ॥ ३६ ॥ उत्तमौ जाहताश्चस्तुहतसूतश्च संयुगे ॥ आरुरोहरथं भ्रातुर्युधा
मन्योरभित्वरन् ॥ ३७ ॥ सरथं प्राप्य तं भ्रातुर्दुर्योधनहयान्शरैः ॥ बहुभिस्ताडयामास ते हताः प्रापतन्भुवि ॥ ३८ ॥ हयेषु पतितेष्वस्य चिच्छेद परमेषुणा ॥ युधाम
न्युर्धनुः शीघ्रं शरावापंच संयुगे ॥ ३९ ॥ हताश्च सूतात्सरथादवतीर्य नराधिपः ॥ गदामादाय ते पुत्रः पांचाल्यावभ्यधावत ॥ ४० ॥ तमापतंतं संप्रेक्ष्य क्रुद्धं कुरुपतिं
तदा ॥ अवपुतौ रथोपस्थाद्युधामन्युत्तमौ जसौ ॥ ४१ ॥

॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥